

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ NO PERMANENT DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 1833-2002

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 24

Presidència
de l'Hble. Sr. Josep Simó Gornés i Hachero

Sessió celebrada dia 15 de març del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 654/06, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Consellera de Salut i Consum, per tal d'informar sobre la valoració i el desenvolupament a les Illes Balears de la Llei autonòmica 4/2005, de drogodependències i altres addiccions a les Illes Balears, sobre el tabac i de la Llei estatal 28/2005, de mesures sanitàries contra el tabaquisme i reguladora de la venda, subministrament, consum i publicitat dels productes del tabac.

338

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaríem si es produeixen substitucions.

Entenc que no hi ha substitucions.

Compareixença RGE núm. 654/06, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, de l'Hble. Consellera de Salut i Consum, per tal d'informar sobre la valoració i el desenvolupament a les Illes Balears de la Llei autonòmica 4/2005, de drogodependències i altres addiccions a les Illes Balears, sobre el tabac i de la Llei estatal 28/2005, de mesures sanitàries contra el tabaquisme i reguladora de la venda, subministrament, consum i publicitat dels productes del tabac.

L'ordre del dia d'avui consisteix a la compareixença de l'Hble. Consellera de Salut i Consum, sol·licitada pel Govern de les Illes Balears, mitjançant l'escrit RGE núm. 654/06, per tal d'informar sobre la valoració i el desenvolupament a les Illes Balears de la Llei 4/2005, de 29 d'abril, de drogodependències i altres addiccions a les Illes Balears, sobre el tabac, i de la Llei estatal 28/2005, de 27 de desembre, de mesures sanitàries contra el tabaquisme i reguladora de la venda, subministrament, consum i publicitat dels productes del tabac.

Assisteix l'Hble. Consellera de Salut i Consum, Aina Castillo i Ferrer, acompanyada dels següents alts càrrecs: l'Il·lm. Sr. Antoni Pallicer Orzáez, director general de Salut Pública i Participació; Sra. Francisca González Porcel, cap del Departament de Sanitat de la Conselleria de Salut i Consum; el doctor Bartomeu Jaume Roig, Coordinador autonòmic de drogues; el Sr. Javier Alonso Ruíz, cap de Premsa de la Conselleria de Salut i Consum, i la Sra. Marta Padrón, cap de Gabinet. I també tenc apuntat aquí el Sr. Javier Oreña Morales, que no sé si ...

Bé, per tant, continuam i té la paraula la consellera de Salut, per tal de fer l'exposició oral sense limitació de temps.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Voldria agrair la seva presència a aquesta compareixença que va ser sol·licitada, ara ja fa un temps, per part del Govern, en el mes de febrer, per tal d'informar sobre la valoració i desenvolupament que a les Illes Balears havia tengut o té la Llei de drogodependències, aprovada per aquest Parlament el passat mes d'abril de l'any passat; i també, per una altra banda, i atès que havia entrat en vigor dia 1 de gener del 2006, també fer una valoració sobre la Llei estatal de mesures sanitàries contra el tabaquisme. Des del Govern i des d'aquesta conselleria vàrem considerar que era important fer aquesta compareixença per tal de donar més informació a aquest Parlament, derivada de l'aplicació precisament d'una llei que aquesta institució havia aprovat, a més en una matèria com és el tabac, que havia estat aprovada per unanimitat de tots els grups polítics.

La filosofia de la llei balear contra les drogodependències que, a més de ser aprovada per aquest Parlament el mes d'abril, va entrar en vigor dia 10 de juliol del 2005, és molt clara i tots els diputats que aquí són presents la coneixen molt bé perquè tots feren feina damunt aquesta normativa, però en qualsevol cas a mi m'agradaria destacar que la filosofia es tractava doncs precisament de tractar l'addicció a les drogues com a una malaltia més i emprar tots els mitjans preventius de protecció i assistencials necessaris per tal de reduir l'efecte que les drogodependències, un fenomen social molt important d'aquests darrers segles, tenien sobre la població.

Com deia, entre aquestes addiccions que regulava aquesta normativa hi havia el tabac, que, a més, és una drogodependència especialment greu, ja que el seu consum s'ha convertit en la primera causa de mort evitable a tot el món. La lluita contra aquesta substància ha de ser, idò, per aquest motiu, una obligació per part de l'administració i sobretot i específicament per part de l'administració sanitària, no només l'administració autonòmica, la Conselleria de Salut, sinó també, per part del Govern central, el Ministeri de Sanitat. Les intencions d'aquesta conselleria i del Ministeri de Sanitat per lluitar contra el tabaquisme vostès saben que varen coincidir pràcticament en el temps, sis mesos tan sols separen l'entrada en vigor de la llei balear i de la posada en marxa de la Llei estatal de mesures sanitàries contra el tabaquisme.

Al poc temps d'entrar precisament en tramitació parlamentària la nostra normativa, ens vàrem assabentar que el Govern central també preparava una llei similar, i així ho vàrem donar a conèixer al ministeri personalment, a un consell interterritorial, per tal de poder unificar les dues normatives. Però els he de dir que les dues normatives no només es diferencien per la seva entrada en vigor, també són bastant diferents en els seus continguts, sobretot a l'hora d'aplicar les necessàries restriccions. I molt important també, i en això sí que vull fer especial incidència, tampoc tenen res a veure amb la manera com es varen fer les coses. La conselleria que represent va plantejar una eina clara per tal d'eradicar el tabaquisme, que és ni més ni manco que la conscienciació social, igual que també vàrem arribar a la lògica conclusió, igual que ha fet també el Ministeri de Sanitat amb la llei estatal, que la diferenciació entre espais de fumadors i no fumadors era molt necessària per garantir els drets dels no fumadors.

Però, com deia, el més important era la conscienciació social, una mica perquè ens entenguem, la idea de la conselleria era fer el mateix per posar, si m'ho permeten, un exemple pràctic i pràcticament anecdòtic, el que s'havia fet a nivell d'aviació, en els avions; si vostès recorden, inicialment es podia fumar només a una part dins la cabina de l'avió, normalment a la part de darrera, i la part de davant era per a no fumadors, això a efectes pràctics, doncs bé, hi havia vegades que es podien mesclar els fums, però va ser una eina molt important de conscienciació social per arribar al que tenim ara, que en determinats vols de determinats temps no es pot fumar a tota la cabina de l'avió. Es tractava d'anar poc a poc i basant-nos en la conscienciació social, en l'educació social, amb una normativa molt nova per tal de poder arribar a una convivència pacífica i sobretot on es primassin els drets dels no fumadors.

I per què deia abans que aquestes dues lleis eren molt diferents en les formes? Doncs, els he de dir i he de remarcar avui, davant aquest Parlament, que la posada en marxa de la llei autonòmica ha estat, finalment, gràcies a la col·laboració dels col·lectius que més especialment han estat afectats per la normativa; en la seva majoria, i ho he de destacar, ha estat el sector d'hostaleria i també de restauració. Des d'un principi vàrem voler comptar amb aquest sector perquè érem molt conscients que érem una comunitat pionera en aquestes mesures i que, si no anàvem de la mà amb el sector, seria molt difícil d'aplicar. Jo crec que l'experiència que hem tengut a la nostra comunitat autònoma en aquest sentit ha demostrat que el consens és imprescindible per a l'acceptació i el bon funcionament que ha tengut la normativa balear; és a dir, crec que podríem dir o afirmar que hem pogut comprovar que el consens és sinònim d'èxit en aquest sentit. I per això, abans de la implantació de la normativa autonòmica es varen firmar dos convenis de col·laboració amb la CAEB i amb la PIME de les Illes Balears. Avui, al dia d'avui, ja s'han constituït sis vegades les comissions de seguiment que contemplaven aquests convenis i està prevista una setena convocatòria per a final de mes, per tal d'anar analitzant totes les dificultats que poden aparèixer en aquest sentit. Els deia que això era una diferència important quant a les formes, perquè també els he de reconèixer, com a consellera, que si una cosa he notat a faltar en l'elaboració de la normativa estatal és precisament aquest consens previ a la seva aprovació, crec que això és una diferència, probablement basada en les formes, però de contingut prou important per fer una valoració posterior a la seva aplicació.

Dit això, després de cercar aquesta col·laboració amb els sectors implicats, una altra qüestió que ens va preocupar molt des de la conselleria va ser tenir la comunicació activa com a una eina indispensable per donar a conèixer el contingut de la llei balear, que, com dèiem, era una nova llei nova i que per tant podia causar sorpresa, impacte en la població en general, i era molt important que féssim accions de comunicació activa perquè tothom conegués aquesta normativa. Des de la conselleria es varen remetre, a títol informatiu, més de 13.000 cartes informatives que explicaven molt concretament quin era el contingut de la normativa balear a establiments de restauració, que, com dèiem, crec que eren els principals afectats o els que havien de prendre mesures per tal que es duqués endavant el seu compliment; també es varen enviar cartes a tots els centres educatius, als batles de tots els municipis, als consells insulars, al Delegat del Govern; igual que es realitzaren visites i xerrades informatives a distints ajuntaments i patronals de totes les illes, de Mallorca, de Menorca i també de les Pitiüses.

Lògicament, a part d'aquestes reunions i cartes informatives, probablement el més important era crear, o proporcionar, una informació molt detallada del contingut d'aquesta llei a qualsevol ciutadà que tengués qualsevol dubte en l'aplicació d'aquesta llei autonòmica. I vàrem posar en marxa el Servei Crida, que és un telèfon que també actua com a correu electrònic, i que va demostrar, a més, al dia d'avui, que podem fer una mirada retrospectiva i veure el balanç d'activitat que ha tengut, va demostrar ser un instrument molt valuós i molt pràctic. De fet, els he de dir que durant el 2005 es varen rebre quasi 2.000 cridades, mentre que en el 2006, al dia

d'avui, ja s'han superat les 900 cridades. També els puc afegir que el 90% de les consultes varen tenir a veure o tenen a veure amb el tabaquisme i l'aplicació de la llei autonòmica i també de l'estatal, tot i que aquest Servei de Crida és un servei per a qualsevol tipus de drogodependències.

A part d'aquestes accions de comunicació activa, també vàrem penjar a la pàgina web de la conselleria les qüestions més freqüents o més comuns entorn d'aquesta qüestió. També es poden trobar a la pàgina web espais sense fum. I, en definitiva, vàrem emprar totes les eines de comunicació activa que teníem al nostre abast per tal de fer arribar la informació detallada, específica i concreta a tots els ciutadans i a tots els sectors implicats. També una altra cosa que supòs que hauran vist a qualque moment és que vàrem editar més de 83.000 suports informatius que poden veure a distints llocs de senyalització d'espais sense fum.

A part de la comunicació activa, una altra qüestió important era el Servei d'Inspecció. Lògicament, es posa en marxa una normativa, es fan accions de comunicació activa i després hem de controlar el compliment de la normativa i de tot allò que s'estableix en referència al tabac o als sistemes d'espais sense fum, i havíem de controlar-ho des de la conselleria. Es va optar, (...) de crear per un cos d'inspectors, nous inspectors que duguessin endavant aquesta tasca per aprofitar els recursos ja disponibles, mitjançant les revisions ordinàries que duen a terme quasi la trentena d'inspectors de la Direcció General de Salut Pública a bars, cafeteries, restaurants, hotels de tot l'arxipèlag. La Llei autonòmica de drogodependències va entrar d'aquesta manera a formar part del dia a dia d'aquests professionals, fent que assumissin el control del seu compliment de manera natural i sense que això suposàs un cost addicional a l'administració.

Quina ha estat la valoració final d'aquesta normativa? Doncs jo crec que els puc afirmar, com a consellera, que malgrat la dificultat de l'aplicació d'una llei com la balear que era molt nova, el grau de compliment sempre ha estat positiu i la seva posada en marxa no ha generat ni crispació, ni cap problema a la societat illenca. De fet, he repetit en diverses ocasions que he estic molt contenta i estic molt satisfeta que, malgrat que lògicament sempre hi ha dificultats inicials en l'aplicació d'una normativa d'aquesta envergadura, la societat de les Illes Balears ha respost molt bé i s'ha sabut adaptar molt bé a aquesta normativa, essent conscient que tots guanyaríem en salut, únic objectiu que tenia la conselleria i el Govern de les Illes Balears quan va decidir dur endavant una normativa d'aquest tipus.

En aquest sentit els puc dir que no ha estat el mateix amb la llei estatal, la qual vostès també coneixen, que ha generat mobilitzacions entre els col·lectius empresarials; en exemple és la que tindrà lloc el divendres, que està convocada per la Federació Empresarial de Comerç Turístic de Mallorca, FECOTUR.

Però també els he de dir, ja entrant a valorar la legislació estatal, que fins i tot amb la normativa estatal, la qual ha introduït una sèrie de circumstàncies noves i dificultoses en aquest tema a la comunitat autònoma, fins i tot aquesta legislació estatal no ha complert les expectatives que s'havia

creat el propi Ministeri de Sanitat. Tal vegada ha estat perquè el ministeri en aquest sentit ha infravalorat la posada en marxa d'una norma d'aquestes característiques, tant des del punt de vista de les repercussions econòmiques que poden tenir cap als empresaris, com des del punt de vista de la protecció de la salut dels ciutadans; recordin que els locals de restauració, els bars i restaurants de menys de 100 metres quadrats, poden triar si volen ser fumadors o no fumadors al cent per cent, i si vostès surten d'aquesta comunitat i se'n van a qualsevol punt d'Espanya es trobaran que la gran majoria d'aquests locals són precisament de fumadors.

El cas és que dia 1 de gener del 2006, disposàvem en aquesta comunitat, cosa que no passava a cap altre punt d'Espanya, de dues lleis per lluitar contra el tabaquisme. Quant a la prevalença de les dues normes, i me permetin que encara que me'n vagi a aquelles circumstàncies, a dia 1 de gener, crec que és important que pugui donar una explicació d'aquelles circumstàncies davant aquest Parlament, vàrem demanar, com saben, des de la conselleria un informe jurídic als Serveis Jurídics del Govern per conèixer com havíem de fer simultània l'aplicació de les dues lleis. Vostès comprendran que la meua responsabilitat era cercar la màxima aplicació d'una llei que havia estat aprovada en aquest aspecte, quant a la referència del tabac per unanimitat en el Parlament de les Illes Balears, i tenia la responsabilitat de defensar una normativa que havia sortit del consens i que, a més, no generava molts conflictes en la seva aplicació. No obstant, també teníem una normativa estatal que feia dos dies que s'havia aprovat pel Congrés dels Diputats i que sí podia ocasionar problemes; la meua responsabilitat era conèixer jurídicament quina era la situació i així doncs vaig decidir demanar l'informe corresponent als Serveis Jurídics del Govern.

En aquest sentit, els juristes són molt clars quant a la prevalença d'ambdues normes: s'ha d'aplicar la llei estatal, perquè és una llei bàsica i així ho estableix la llei aprovada pel Congrés dels Diputats, excepte en aquells apartats en els quals la norma balear sigui més protectora amb els drets dels no fumadors. I això és el que hem fet, aplicar la legislació bàsica estatal des de dia 1 de gener, excepte en un punt, perquè consideràvem que era més protectora la llei balear, des del punt de vista dels no fumadors. La convivència, com els he dit, d'aquestes dues normes només va crear un dubte molt puntual, al qual feia referència en aquest moment, quina de les dues era més protectora amb els drets dels no fumadors en els locals d'oci i de restauració inferiors a 100 metres quadrats. En aquest sentit, no només l'informe jurídic que varen elaborar els Serveis Jurídics del Govern, sinó també experts en dret, han afirmat que la llei balear en aquest punt no era contrari a la llei estatal, sinó que millora la voluntat que no hi hagi fumadors passius; per tant, era important ser conscients que havíem de continuar exigint un espai de no fumadors en aquells locals de restauració petits, per dir-ho de qualque manera, allà on la legislació estatal els permetia ser cent per cent de fumadors.

Com apuntàvem, el ministeri va fixar que els locals petits, de menys de 100 metres quadrats, podrien decidir si eren exclusivament per a fumadors o no fumadors, i aquesta sempre ha estat la gran diferència entre la legislació estatal i la legislació balear, perquè aquí sempre, i repetesc, perquè és un punt que ha pogut crear confusió però que és molt important,

aquí sempre s'ha demanat garantir, sigui on sigui, que sempre hi haurà un espai acotat legalment per a aquelles persones que no són fumadores, i d'aquesta manera els no fumadors veuran protegits els seus drets. La pròpia ministra de Sanitat, Elena Salgado, deia que les previsions, que començaven dia 1 de gener eren fàcilment assumibles; és clar, només els titulars d'aquests establiments de restauració, de menys de 100 metres quadrats, que són el 90% d'aquest tipus de locals de restauració a tota Espanya, havien de pensar un cartell dient si volien ser fumadors o simplement volia ser no fumadors. Sincerament, pensam des de la conselleria que el ministeri va triar el camí que ells pensava, que creia que era més fàcil, sense adonar-se'n que el fracàs seria un fet, tal i com ha estat. Perquè el resultat no ha estat ni molt manco el que la ministra de Sanitat esperava, les estadístiques diuen que el 90% dels locals de restauració de menys de 100 metres quadrats han decidit deixar fumar a tot el seu interior. De fet, la ministra no ha tengut més remei que advertir a un moment determinat que si es manté la situació actual segons la qual la immensa majoria de bars de menys de 100 metres quadrats permeten fumar al seu interior, s'hauran d'adoptar mesures més restrictives, a la premsa me remet per a aquestes declaracions.

I jo vull fer incidència, i crec que tots els diputats d'aquest Parlament s'han de sentir orgullosos, perquè va ser fruit d'una decisió unànime d'aquest Parlament, o sigui que me sent orgullosa perquè nosaltres hem defensat decididament la normativa balear en tots els seus punts; hem fet de la protecció i de la convivència i no de la restricció la base de la normativa autonòmica. I tot i així ha demostrat ser més efectiva que l'estatal a l'hora de protegir els no fumadors i atendre els interessos de tothom. Això ha fet que a les Illes Balears no hagi estat necessari anar marxa enrera en cap ocasió, de fet una cosa important és que, en virtut de l'aplicació de la nostra llei contra el tabaquisme, les Illes Balears s'han convertit en l'única comunitat autònoma de tot l'Estat on els no fumadors tenen sempre garantit un espai sense fum a tots els bars i restaurants de les nostres illes.

I precisament per aquesta circumstància, perquè creiem que aquest era el camí cap on havíem d'anar, i ja els dic i els repetesc, és una cosa demostrada pels fets, perquè si vostès se'n van a qualsevol altre punt del territori espanyol se'n adonaran que la gran immensa majoria de bars i restaurants petits de menys de 100 metres quadrats deixen fumar, en canvi aquí sempre hi haurà un espai garantit per als no fumadors. I perquè creim i estam convençuts que aquesta és la línia que hem de triar i en la qual hem de fer feina, vàrem decidir des de la conselleria oferir aquesta col·laboració, oferir l'experiència de les Illes Balears al Ministeri de Sanitat, oferir-la, lògicament també, juntament amb les patronals del sector empresarial que han col·laborat amb nosaltres en l'aplicació d'aquesta normativa, i els he de dir que fins a quatre vegades he demanat oficialment una visita a la ministra de Sanitat, juntament amb les dues patronals, CAEB i PIME de les Illes Balears, per explicar-li precisament aquesta experiència positiva a la nostra comunitat. També l'audiència ve motivada perquè havíem de demanar o aquestes patronals volien fer la petició d'una partida econòmica que permetés l'adaptació dels locals a la llei estatal. Però sobretot, i jo crec que això és el punt més important en el que hem de fer feina des de la conselleria i donar suport a aquestes patronals, és que, tenint en compte el marcat caràcter

turístic de la nostra comunitat, li volíem sol·licitar personalment que ampliàs el termini que ha donat als establiments de restauració i a la resta que s'han d'adaptar, per adaptar-se físicament a les exigències de la llei estatal; els vuit mesos que fixa la llei estatal per habilitar els espais físics, diferenciats per fumadors, és a dir, els compartiments estancs que demana la legislació estatal, no són suficients de cap manera. Hem de pensar que els vuit mesos finalitzarien en el mes d'agost, en el mes d'agost nosaltres, com deia, tenim un caràcter eminentment turístic, i entre la tramitació de llicències, execució d'obres, ens trobaríem que podria tenir un impacte molt negatiu en una activitat econòmica important de la nostra comunitat.

I sense que això fos contradictori amb la defensa de la salut pública, perquè no passa res si en lloc de vuit mesos són dotze mesos o vint-i-quatre mesos, que és el que nosaltres demanam, doncs pensàvem que es podia concedir aquesta ampliació i combinar perfectament els dos interessos, l'interès econòmic i també l'interès des del punt de vista de salut pública, en defensa de la salut dels nostres ciutadans. De fet, aquesta mateixa raó ha duit al Grup Parlamentari Popular a lliurar una proposició no de llei davant aquesta cambra, la qual precisament pretén instar el Govern central a ampliar a 24 mesos el període per fer les reformes necessàries. Els he de dir que, malgrat he demanat quatre vegades aquesta reunió, encara no s'ha concretat quan es podria dur a terme aquesta audiència per part de la ministra. S'han contestat les cartes, això sí, però sempre donant llargues i sense cap intenció de celebrar aquesta audiència. També els he de dir que estiguin tranquils, que aquesta consellera continuarà intentant realitzar aquesta audiència, perquè estic convençuda que d'aquesta manera defensam els interessos dels nostres ciutadans.

Per cert, aquesta proposició no de llei també conté un altre punt, que no seria pròpiament del meu departament, però que en qualsevol cas també hi faig referència, i, a part de demanar una ampliació del termini d'adaptació, demana també que s'ampliïn els canals de distribució dels productes del tabac. No té sentit, i me permetran que ho digui així perquè crec que no té cap coherència, que es permeti vendre tabac, per exemple als establiments que hi ha als aeroports als turistes i no es permeti vendre tabac als *souvenirs*; no té molt sentit que es permeti vendre tabac als quioscs que estan situats a la via pública, arrel d'una modificació molt recent de la llei aprovada pel Congrés dels Diputats, i en canvi no es pugui vendre aquest mateix tabac als establiments que hi ha just davant. Son una sèrie d'incoherències que crec que poden ser molt perjudicials per als interessos de la nostra comunitat i en canvi he de fer també una incidència en aquest tema, sí es permet fer-ho a les Illes Canàries. Per tant, l'únic que demanam, i així ho veuran en aquesta proposició no de llei que es tramitarà davant aquest Parlament, és que, igual que s'han tengut en compte les especificitats de les Illes Canàries, també es tinguin en compte les especificitats de la nostra comunitat.

En qualsevol cas, crec que, per resumir, el fet que aquesta legislació estatal s'hagi duit a terme sense el necessari consens, similar al que va tenir a la nostra comunitat, ha fet que s'ignorassin les circumstàncies específiques de la comunitat autònoma, i això, aquesta manca de consens ha fet, ha ocasionat que dos mesos i mig després de l'entrada en vigor de la llei estatal, encara tinguem moltíssims dubtes i fins i tot

contradiccions en la seva aplicació. Hi ha massa forats, els puc dir que a totes les comissions que ens han convocat per part del ministeri per intentar aplicar aquesta normativa, abans, prèviament no se'ns havia convocat, però una vegada es va aprovar i va entrar en vigor sí se'ns ha convocat a les comunitats autònomes, els puc dir que hi ha hagut moltíssims de problemes, fins i tot al dia d'avui hi ha molts punts on ni tan sols el Ministeri de Sanitat, sap com s'ha d'interpretar aquesta normativa. Per exemple, i perquè ens entenguem, no té molt sentit o no és massa coherent, que en referència als menors es firmi la legislació que no poden entrar a les sales de fumadors dels locals de més de 100 metres quadrats de restauració i, en canvi, no hi hagi cap restricció quant als locals que s'han declarats al cent per cent fumadors. Igual que un altre exemple, seria la venda de tabac que els he expressat anteriorment.

Però en definitiva, quina és l'actualitat? Sigui com sigui, la conselleria està complint amb el control de la legalitat vigent. Fins a la data d'avui els puc dir que la Direcció General de Salut Pública ha fet més de 200 inspeccions, majoritàriament a bars, cafeteries i restaurants. Mitjançant aquestes inspeccions s'ha pogut comprovar que 8 de cada 10 llocs inspeccionats compleixen correctament els requisits de senyalització. I aquí una altra vegada hem de donar les gràcies a CAEB i PIME, perquè la seva ajuda amb la distribució dels cartells i la seva tasca d'informació ha estat cabdal envers els seus associats. Des de la Conselleria de Salut també volem agrair l'esforç que ha fet la Conselleria de Turisme i la Conselleria de Treball, han contribuït també, han col·laborat amb les seves inspeccions rutinàries relacionades amb els seus respectius rams a controlar també que els locals estaven adaptats a la normativa del tabac i això ha reforçat el camp d'actuació per assegurar el compliment de les dues lleis que és la situació que tenim actualment.

Per altra banda, informar-los també que les denúncies indiquen també la sensibilització dels ciutadans i la salvaguarda que fan les forces de l'ordre de les Illes Balears i les estatals. En aquests moments tenim 67 denúncies registrades per presumptes infraccions de la normativa; 39 els puc dir que han estat presentades per la Guàrdia Civil; la resta, 28, són denúncies de particulars que s'han presentat davant la Conselleria de Salut i Consum i responen principalment a presumptes incompliments a bars, restaurants i altres establiments, com per exemple bancs, o fins i tot despatxos de missers. Afegir, que la majoria de les causes de denúncia corresponen a la mala senyalització dels espais que poden ser solucionades de manera immediata quan el responsable és advertit. És a dir, si a una inspecció se deriva que no està degudament senyalitzat un local, s'adverteix el titular i que en la gran majoria dels casos ha procedit a solucionar-ho i per tant, no s'ha derivat expedient.

En definitiva, jo crec que les tasques d'inspecció i denúncies estan sent controlades per part de la conselleria. En aquests moments s'han iniciat els processos sancionadors a 11 casos perquè cadascuna d'aquestes denúncies segueixen la seva tramitació. Però a dia d'avui hi ha 11 expedients sancionadors iniciats formalment a la Conselleria de Salut. I per acabar, simplement els vull dir que des del Govern, des de la Conselleria de Salut no tenim, ni molt manco, la intenció de limitar-nos a accions normatives per lluitar contra el

tabaquisme. Com els deia, la primera causa de mort evitable i és una obligació per part nostra posar tots els mitjans per lluitar contra això. Per això no només hem fet aquesta normativa, per això no només estam controlat l'aplicació de les dues normatives, cadascuna en el seu nivell, sinó que també hem posat en marxa programes de deshabitació tabàquica mitjançant els quals qualsevol ciutadà pot, si vol, deixar de fumar adherint-se. Hi ha programes per a professionals sanitaris, per a professionals docents.

Hem posat en marxa també la Xarxa balear d'unitats de deshabitació i prevenció laboral, amb el convenciment de que la formació dels serveis de prevenció laboral faran que puguem arribar a tot tipus d'empresa i a tot tipus de treballadors. I una cosa molt important i és que hem ampliant el número d'unitats de deshabitació tabàquica en els centres de salut. En l'actualitat 30 dels 40 centres de salut de l'illa de Mallorca ofereixen aquest tipus de teràpia de grup per deixar de fumar. Se tracta d'anar posant en marxa mesures per lluitar contra el tabaquisme. I en definitiva, se compona per un front compacte de mesures que pretén evitar una addició perfectament evitable i que causa el 25% dels tumors cancerígens i la majoria dels càncers de pulmó, laringe i d'esòfag. Amb tot el cost, personal sobretot, però també econòmic que això representa per a la nostra societat.

Esper que els seus comentaris estiguin adreçats a fer de la lluita contra el tabaquisme una feina encara més efectiva de tots aquells que tenim l'obligació de vetllar pel bé de la ciutadania. I en definitiva, la conclusió que jo puc derivar d'aquesta experiència és que la comunitat autònoma de les Illes Balears és diferent, aquí hi ha hagut una situació totalment diferent a la resta de l'Estat, hem estat pioners, una normativa que no ha tengut massa dificultat d'aplicació, després ha entrat en vigor una llei estatal que és bàsica, per tant, l'aplicarem en aquell punt que els he dit. Però me sent especialment orgullosa i crec que tots els diputats d'aquesta cambra, li varen donar suport i ens hem de sentir d'igual manera perquè som l'única comunitat autònoma allà on tots els bars i restaurants tenen una zona per a no fumadors. Jo els faig un pronòstic, crec que al final totes les comunitats autònomes amb el temps ens seguiran, tothom arribarà a la situació que tenim a la nostra comunitat, com a mínim.

Per tant, jo crec que anam pel bon camí i aquest Parlament se pot sentir orgullós d'haver aprovat una normativa d'aquestes característiques, no només s'ha aprovat aquí, s'ha aprovat a nivell social perquè ha tengut una acceptació molt bona i des de la conselleria el que farem serà intentar superar aquelles dificultats que l'aprovació de la normativa estatal ha ocasionat a la nostra comunitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Ara procedeix a la suspensió per un temps màxim de 45 minuts. I per tal de formular preguntes i/o observacions demanaria als diputats i diputades si volen suspendre o si podem continuar? Podem continuar. Molt bé.

Per tant, continuam. El Grup Parlamentari és absent.

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Miquel Ramon per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Gràcies a la Sra. Consellera per aquesta doble o triple compareixença que s'ha produït. Dic doble o triple perquè per una banda hem tengut una sessió d'elogiar-se sobre l'aplicació de la llei autonòmica antitabac, ho hem de dir tal com és, llei antitabac, simplement. S'ha renunciat en l'aplicació concreta que sigui una llei de drogodependències i altres addiccions. Repartir una mica d'estopa al Govern central, qualsevol excusa és bona per això. I per altra banda, donar-nos a conèixer sense limitació de temps i per tant, amb més possibilitats d'explicar, una proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular, així aquesta proposició es debatrà ara aquí i després en el seu moment quan vagi al ple.

Per altra banda, veig que li fa la feina al Sr. Flaquer i al Sr. Joan Cardona, perquè defensa els interessos del sector turístic, comercial i hotelier. O sigui, una compareixença realment molt completa. Dins l'elogi s'ha dit una i una altra vegada que és una llei pionera d'aquesta comunitat, la que se s'ha fet en aquesta comunitat. Bé, en tot cas si aquesta és una llei pionera, no és que vostè hagi aportat massa a aquesta llei pionera, perquè la va trobar feta i l'únic que va fer vostè és retallar el projecte de llei, reduir-lo. La feina estava tota feta.

Per altra banda és important que les lleis es facin amb consens, jo crec que bàsicament el consens important a les lleis és un consens polític, jo crec que la llei estatal té un ample consens polític i després un consens social per a la seva aplicació. No tenc tan clar que aquest consens sigui imprescindible de tots els sectors empresarials que l'han d'aplicar i si no hi ha el consens dels sectors empresarials no ho aplicarem i que d'alguna manera es dedueix de la seva intervenció.

Bé, qualsevol excusa és bona per repartir estopa. A primers d'any hi va haver una polèmica bastant estèril, un enfrontament amb el ministeri, pàgines en els diaris, confrontacions sobre quina llei preval sobre les altres. Fins i tot, ja ho ha dit vostè Sra. Consellera, va demanar un informe jurídic perquè l'informe jurídic digués allò que ja tothom sabia, que lògicament s'havia d'aplicar la llei estatal i que aquelles coses que la llei estatal no regulava i estaven regulades aquí, es podia aplicar la nostra llei autonòmica, s'havia d'aplicar la nostra llei autonòmica. Per això no feien falta tantes polèmiques, jo crec que des d'un esperit de col·laboració institucional no hauria fet falta, menys polèmica i aplicar-ho.

I evidentment, això va suposar augmentar els dubtes dels sectors que havien d'aplicar aquesta llei. No és cert de totes maneres que quan va entrar en vigor la llei autonòmica tothom ho tengués clar, no, no és cert. Hi va haver dubtes al llarg de bastant de temps, consultes en els diaris, sectors empresarials que deien que no sabien com l'havien d'interpretar. Evidentment el mateix va passar quan va entrar en vigor la llei estatal i si a damunt hi afegim aquesta polèmica una mica

estèril i interessada entre una llei i l'altra per crear més confusió i al final tot se va aclarint.

Bé, jo realment estic sorprès de què vostè, consellera de Salut, ens hagi fet tota una defensa aquí dels sectors empresarials, dels drets d'aquests sectors empresarials, que han de lesionar els seus interessos econòmics i no les qüestions sanitàries. Jo realment m'ha sorprès, ja dic, crec que vostè ha fet una feina que li correspondria, a part de la que ha fet i que correspon al portaveu del grup parlamentari, li correspondrien en tot cas a altres conselleries. Dic en tot cas, perquè se suposa que la política del Govern és coordinada, solidària i tots han d'anar en el mateix sentit. Però és una mica sorprenent.

També em resulta sorprenent que aquesta llei sobre drogodependències i altres conductes addictives, que era molt necessària i que vostè reclamava a la passada legislatura amb molta insistència, perquè el Govern anterior no la va presentar fins a finals de legislatura i era molt necessària per moltes qüestions. Jo no dubt que el tabaquisme és important, però evidentment no és l'única drogodependència, n'hi ha d'altres i al final s'ha convertit en una llei antitabac i en una llei per confrontar-la amb la llei antitabac de l'Estat, que aquesta sí és una llei antitabac. I a mi m'agradaria que aquesta llei ambiciosa, més que anar dient que som pioners i repetir-ho, que aquesta llei ambiciosa s'apliqués en la seva totalitat. I s'apliqués en la seva totalitat no només del que hi ha ara, sinó allò que es va trobar vostè que era un projecte en el que hi figurava també l'alcoholisme, com tothom sap l'alcohol també té una incidència important dins la població. Es va treure per respondre a interessos empresarials, per no cercar confrontacions i segueix fora.

I no només segueix fora l'alcoholisme i no s'ha regulat, no s'envia un projecte de llei i ja dic, no hi ha una política sobre les drogodependències en general, sinó una política antitabac, no només segueix fora l'alcohol, sinó que en fulletons amb l'escut del Govern de les Illes Balears repartits en paquets a centres escolars. Jo crec que és d'alguna manera entre l'alumnat dels centres escolars fomentar l'alcoholisme, alcoholisme autòcton això sí, gin de Menorca, *Hierbas de Mallorca*, *Hierbas Ibicencas* y *Palo de Mallorca*. I sincerament, ja que vostè està tan coordinada amb els consellers de Turisme i Comerç i Indústria per defensar els interessos empresarials, també amb la Conselleria d'Agricultura i la d'Educació, jo crec que va ser una pena no incloure l'alcohol a la llei de les drogoaddiccions, però a més, que es reparteixi pels centres escolars aquesta promoció dels còctels autòctons, substàncies alcohòliques autòctones és que crec que realment no hi ha una política del Govern sobre drogodependències.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. A continuació té la paraula el Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Intervé la Sra. Mascaró per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Gràcies, Sr. President. Bé jo no sé si agrair o no la presència de la consellera aquí perquè si ella deia que la llei estatal no havia complert les expectatives, la veritat és que la seva compareixença, almanco per al PSM, tampoc ha complert les expectatives. Si ja no la va complir la llei autonòmica perquè la trobaven incompleta perquè li havien llevat la part de l'alcoholisme, aquesta compareixença la veritat és que la trobam no incompleta, sinó innecessària.

Tot això que ens ha explicat ho havíem llegit dels diaris, ho havíeu manifestat vós en els mitjans de comunicació, vós, la resta del Govern i membres del Partit Popular. I ens sentim estafats que vengui aquí simplement a criticar la llei estatal i com és de bona la seva llei en qüestions de tabac. Quan la llei de les Illes Balears és de drogodependències i altres addiccions. Esperàvem que fes també una referència al desenvolupament de tots els altres temes que no fossin el tabac.

Per tant, jo personalment me sent estafada, tot i que també tenc el disgust d'haver de confirmar que la seva llei de drogodependències era simplement una cortina de fum, passar davant a la de l'Estat en els temes de tabac, però la resta no importava. He llegit dues o tres vegades el títol de la compareixença i com que no diu exclusivament sobre el tabac, ara veig que és exclusivament sobre el tabac, per allò que vós ens heu dit. Jo esperava que també diríeu el que ha fet la conselleria en tots els altres temes.

Heu parlat de que la llei nostra va ser una llei feta per unanimitat, és cert que tots hi férem molta feina, però no sé si va ser tan unànime perquè presentàrem moltíssimes esmenes que no varen ser acceptades. La primera de totes, vós heu dit que la llei d'aquí era una llei que contemplava els drogodependents com a persones malaltes i això només ho contempla dins l'exposició de motius, però a tota la resta de la llei no és cert que ho contempli perquè totes les actuacions que plantegen no estan dirigides a una persona malalta, sinó a altres temes.

Bé, el tema de l'alcohol ja li ho he dit.

El tema de criticar el Govern de l'Estat. Miri, si vol fer una roda de premsa la faci, si la vol fer pública i hi volem venir ja vendrem. Però no ens vengui a explicar el desenvolupament d'una llei que nosaltres consideram molt important, coixa, però molt important i obviï tot allò que nosaltres consideram important. Per tant, ja que com que la compareixença era aquesta jo li faré un seguit de preguntes a veure com estan aquests temes. La llei de les Illes Balears, com li he dit, és contra el tabac, és contra les addiccions i és contra el joc patològic. Per tant, a mi m'agradaria que m'expliqués què s'ha fet en tots aquests temes.

Després en el tema d'atenció a les persones amb addiccions, la llei obliga a què hi hagi una oferta accessible i diversificada que s'ha de garantir la cobertura assistencial sanitària i psicosocial a tota la població. En el moment d'aplicació de la llei això no era possible per manca de finançament, dubt que ara sigui possible perquè el Pla de drogues incrementava just un 0,7% el pressupost del 2006 respecte del 2005. Però sí m'agradaria saber quins recursos hi ha prevists per incrementar l'assistència a la població. Si hi haurà nous centres d'atenció a

drogodependents, si hi ha increments de recursos en els centres de drogodependents. Quins hospitals disposen d'unitats de desintoxicació i quantes places s'han creat en els hospitals per això. També diu la llei que s'ha de fer, per tant, com s'ha fet? Quines noves tècniques i programes terapèutics o d'inserció s'han creat o es té previst crear? També és una de les coses que marca la llei i ho obliga, no és una cosa voluntària.

S'han obert línies d'ajuda als ajuntaments que tinguin plans autonòmics? Quina coordinació hi ha entre el pla autonòmic del consell insular i aquells ajuntaments de més de 20.000 habitants que n'han fet? Què passa amb aquells ajuntaments de menys de 20.000 habitants que també en vulguin fer, què hi ha fet la Conselleria de Salut en tots aquests temes? Quines actuacions, les informatives en tema del tabac no importa m'ho digui perquè ja ho sé, 13.000 cartes, anuncis als diaris, els cartellots d'"Espai sense fum" ho coneixem tots. Però quines actuacions informatives s'han fet en temes d'altres drogodependències des de la Conselleria de Salut? Què s'ha fet en l'àmbit comunitari? Què s'ha fet en l'àmbit docent?

Per tant, a quins programes s'han donat suport i quines actuacions se té previst, des de la Conselleria de Salut, perquè vós sou la consellera de Salut i Consum, no de Comerç, ni de Turisme. Per tant, aquest és el desenvolupament de la llei que interessa a la societat. Aquest és el desenvolupament de la llei que la societat necessita i aquest és el desenvolupament de la llei que li demanam que ens expliqui.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Gascón per un temps de 10 minuts.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, President. Gràcies consellera per la seva presència avui amb les persones de la seva conselleria que l'acompanyen. Bé, jo vull començar definint que la paraula unanimitat vol dir que estam tots unànimement d'acord, que estem d'acord tots. Li vull recordar que la Llei de drogodependències i el tros del tabac molt, el Partit Socialista va mantenir 30 esmenes que varen ser rebutjades. Per tant, unanimitat? La llei no es vota al final i se diu qui està d'acord amb la llei i aixequen la mà unànimement, no. Es va votar article a article i nosaltres vàrem votar que no a molts dels seus articles. Per tant, les tres vegades que vostè ha dit unanimitat, no. A Madrid sí que va ser per unanimitat la votació. Clar, deim tot el temps unanimitat i al final ja ens ho creim, jo he hagut de demanar vàrem votar a favor de la llei? Jo sabia que no, però arriba un moment que comences a dubtar.

Ens ha dit vostè, ha parlat de la conscienciació, dels avions que es fumaven a un tros sí i a un tros no, que açò va anar molt bé per a després deixar de fumar per tot, quan sabem que mentre es va fumar a tros de l'avió es fumava igual que abans. Hi havia literalment bufetades per anar en els llocs de darrera per fumar.

Bé, aquesta llei autonòmica que vostè va tenir molt d'interès en què sortís ràpidament perquè vostè, igual que nosaltres, sabia que s'estava fent una llei estatal de tabac, ho sabíem. Vostè la va voler desenvolupar, però només s'ha desenvolupat, com ha dit el Sr. Ramon i la Sra. Mascaró, una part de la llei, la part del tabac. L'altra, jo m'adhereixo a les preguntes de la Sra. Mascaró i així no faré les que tenia preparades sobre drogues i sobre joc.

Nosaltres volem recordar que la pressa que es va tenir per aquesta llei va ser la mateixa que no es té per la llei de l'alcohol, que vostè ens va dir que estaria a final del 2005, després del 2006 i ja veurem. I per què? Perquè s'està negociant per evitar crispació, amb alcohòlics anònims no, amb els productors de les begudes esperitoses. I resulta que vostè avui ens explica també que estan molt contents els empresaris, la PIME, que vostè ha d'anar a demanar una auditoria de pressió al ministeri per anar amb la PIME per demanar que se'ls pagui els desperfectes d'aquest local. I com diu que no és així la pàgina 14 de l'informe jurídic que vostè i jo tenim. Per tant, es va per allò que es va al ministeri i potser per açò no se li dona l'entrevista.

Vostè ha tingut molt d'interès per aquesta llei, no ha tingut cap interès per l'alcohol i a nosaltres ens fa dubtar sobre qui defensam quan no treim una llei d'alcohol, no als alcohòlics. A qui defensam quan tenim la nostra Llei de tabac, diu vostè i no és cert que és més restrictiva que l'estatal? A determinades persones que no són a la protecció de la salut pública consellera. Per tant, defensam coses que, com ha dit la Sra. Mascaró, aquí hi hauria de ser..., no és que el Sr. Cardona no defensi la salut pública, però no és la seva funció, ha de defensar el comerç. Però vostè aquí, en aquest moment parlam d'això i els empresaris no crec que vengui gaire a compte.

Vostè ve aquí, ens explica la Llei de salut de la comunitat autònoma, les seves virtuts, els defectes de l'estatal, els enfrontaments i quasi la guerra civil que hi ha a l'Estat, excepte a Balears, per motiu d'aquesta llei que ha publicat aquest ministeri malèvol que tenim. I vostè s'enfronta, com sempre, al ministeri, ara hi vol anar amb els de la PIME i tal. Vostè supòs que sap que hi ha signat un acord pel ministeri, la Federació d'Empresaris i la Federació de Municipis, ho sap? Llavors alguns hi estaran d'acord.

Però, el que em plantejo jo perquè no vull entrar avui a parlar sobre el comerç, sobre si s'ha de vendre aquí, si s'ha de vendre allà. Sobre l'informe jurídic, per cert, l'informe jurídic vostè ha dit, amb raó, que hi ha tros que li diu que sí tenen raó perquè així és més restrictiva la nostra llei que la bàsica i s'implanta la nostra. Però no diu allò que diu a la pàgina 12 i li diu que hauria de tenir més concreció perquè a més de formalment sigui materialment eficaç a la protecció de la salut. Això també ho diu i això no ho ha dit aquí. Però en definitiva, quina és la més protectora una o l'altra? A part de què ens haguem d'adaptar a una o a una altra, jo ja li dic ara que nosaltres hem fet una proposició no de llei demanant que s'adapti la nostra a l'estatal, igual que vostè també ha fet una (...) diferent i nosaltres donarem suport a un dels dos punts de la seva proposició no de llei perquè pensam que sí es podria vendre a més llocs dels que estan legiscats, fins i tot ara.

Però quina és més proteccionista? Nosaltres tenim una llei que diu: que els llocs de menys de 100 metres quadrats hi pot haver zona de fumadors i zona de no fumadors. I els llocs de més de 100 metres quadrats hi pot haver zona de fumadors i zona de no fumadors. Per tant, fumar a tots, excepte que el propietari digui aquí no se fuma. La llei estatal diu: en menys de 100 metres quadrats pot ser de fumadors o de no fumadors. I els de més de 100 metres quadrats diu: o és de no fumadors o si és de fumadors ha de ser un màxim d'un 30% i separat físicament.

Qui protegeix més? Si aquí tinguéssim 100 metres quadrats, amb la seva llei aquí posam un cartell que posa "no fumadors" i allà en posam un que posa "fumadors" i allà ens feim un tip de fumar i l'aire condicionat està allà i ve cap aquí. A la llei estatal en els 100 metres hi hauria una paret amb ventilació separada per als no fumadors i als de menys de 100 metres quadrats, vostès posen fumador aquí i no fumador allà i ja està. Miri, hi ha un bar a Juníper Serra molt graciós, que té una barra molt llarga d'aproximadament 8 metres i posa al final: "zona de muy fumadores", al costat: "zona de bastante fumadores", després "zona de fumadores normales", "zona de poco fumadores" i "zona de no fumadores". Així i cadascú es col·loca i un senyor que va entrar amb un cigar havà va dir i no és broma: "¿y yo dónde? Tu al fondo porque echa mucho humo el puro".

Vull dir, si és la protecció de la salut, no fumadors. I vostè ha de protegir la salut, és la consellera de Salut, no parlem aquí d'empresaris en aquest moment. Això s'ha de solucionar des d'un altre punt de vista, però estam parlant de protecció de la salut. Per tant, el més idoni és que sigui de no fumadors. Per tant, nosaltres hem de posar... en locals no val això de menys de 100 metres fumador o no fumador. Després ens diu, és que l'estatal el 90% són de fumadors i el 10% de no fumadors. Aquí són tots de fumadors i de no fumadors, tot està mesclat en menys de 100 metres. I no em surti ara dient que el 30% dels bars... perquè és mentida. A tots els bars fuma tothom, a un tros i a l'altra tros no. I als restaurants la separació ha de ser separació física i aquí no, a la nostra llei no ho diu que sigui una separació física. Què protegeix més?, que jo fumi a una habitació i vostè estigui a l'altra sense fumar o que estem a la mateixa un a cada racó? Jo entenc que protegeix més la salut això, i això és el que hem de discutir.

Vostè ha vingut aquí a dir-nos: "la nostra llei és molt bona, vam ser pioners, després l'Estat -malèvol- va fer una altra llei que no és tan bona. Nosaltres demanam una entrevista a la ministra i no la vol donar". Això és el resum de la seva intervenció. Nosaltres creim que nosaltres hem d'adaptar la nostra llei en determinats punts a l'estatal, i si no podem fer dues coses, que és, com li diu l'informe jurídic, demanar la inconstitucionalitat al Tribunal Constitucional -li ho diu a l'última pàgina-, o adaptar a la norma bàsica allò que és bàsic, i allò que no és bàsic..., perquè li ho suggereix, també; per exemple li suggereix en allò del temps, i jo no hi estic d'acord, en allò del temps li diu que vostè pot canviar això que li diuen de vuit mesos si fa més restricció, encara. Ah!, quatre mesos; home, jo no hi estic d'acord, jo estic més d'acord no amb els 24, però amb 18 estic més d'acord, però li dic els llocs on sí pot canviar. També li diu clarament que allò de col·laborar a pagar les obres que vostè ha demanat públicament alguna vegada, això *no ha lugar*, igual que *no habría lugar* si la Llei

d'emergències que va fer el Sr. Rodríguez, que carrega sobre els ajuntaments tota la despesa, idè els ajuntaments li diguessin: "Oiga, ¿y quién lo paga, a esto? Pues el ayuntamiento, ¿quién lo va a pagar?" Això funciona així i a més ho diu una llei, que és que també li diu l'informe jurídic; això ho diu la Llei bàsica 30/92 de règim jurídic de les administracions públiques.

Vull dir que tot està lligat. L'únic que hem de discutir és qui protegeix més i qui protegeix menys. Sincerament nosaltres pensam que protegeix més l'estatal.

Un de cada quatre homes mor de càncer a causa del tabac, una de cada cinquanta dones i augmenta l'estadística. De cada 1.000 morts prematures 150 són a causa del tabac...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Gascón, hauria d'anar acabant.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Acab tot d'una, Sr. President. ...i la mitja d'edat d'inici de fumar ha baixat, segons l'última enquesta estatal, als 15,7 anys. Això ens hauria de fer pensar i també pensar que a nivell de l'Estat el mes de gener s'ha venut, com vostè sap, un 12% menys de tabac. Per tant no deu ser tan dolenta si s'ha venut menys tabac.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gascón. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Munar per un temps de 10 minuts.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, en principi naturalment vull agrair a la consellera la seva compareixença voluntària amb el seu equip, i dir-li que nosaltres crec que hem entès perfectament el seu missatge; crec que els altres també l'han entès, el que passa és que és dur per a l'oposició veure... De tota manera la valoren molt bé, vull dir que ho fa bé, tranquil·la.

Vull dir que està claríssim que el model que vostè planteja és un model precisament que hem tengut l'oportunitat, i avui en política això és molt bo i crec que la ciutadania ho agraeix perquè té la possibilitat de comparar dos models, el model de l'Estat i el model de la comunitat. Són dues formes de fer la mateixa política. Una és: "l'hem de fer, i l'hem de fer aviat, i la treim sense consens i després tenim una bona bugada", i l'altra és la de primer escoltar el sector, després fer una campanya de conscienciació de la gent, explicativa, d'anar als llocs on els interlocutors són més febles i, per tant, aquests dos models jo crec que han quedat ben clars. Aquí pau, tranquil·litat i bona predisposició dels mediadors socials i dels afectats.

Pareix que aquí allò del mediador social no s'entén. Governar -jo crec que aquest govern ho té clar- governar és fer possibles determinats models, no anar amb una espasa i fer de Joana d'Arc. És a dir, quan es fa una llei d'aquestes

característiques i atacar-la a vostè tot el temps, que no és la consellera d'Indústria i tal, a mi em pareix que això l'ha d'enaltir, és a dir, aquesta llei exigeix una transversalitat perquè aquí hi ha un debat de fons que no s'ha esmentat per part de ningú que és el debat entre droga legal i droga il·legal. No és el mateix fer una llei per atacar l'heroïna que fer una llei per atacar un costum àmpliament establert dins la societat d'una forma permesa i on el Govern estatal és un dels principals accionistes de l'empresa. Per tant això implica una transversalitat evident, i qui no la vol veure naturalment és el seu problema.

En qualsevol cas aquesta comparació de dos models a nosaltres ens satisfà. Naturalment que ha parlat de salut, però no la deuen haver escoltat, perquè jo he arribat tard, i disculpi que ho hagi fet, però he sentit com parlava vostè de la morbiditat del tabac en el càncer de pulmó, d'esòfag i de laringe. Està clar que vostè com a consellera de Salut té molt, molt present aquest tema, però naturalment, si això s'ha d'executar, s'ha d'executar d'una forma que no generi una gran contradicció i sobretot que els mediadors hi estiguin d'acord.

Tot el temps naturalment parlen de la Llei d'addicions i diuen que el tabac ha quedat al marge. Jo crec que el temps li ha donat la raó. Jo he participat amb vostè en alguns debats interns amb la necessitat de no introduir la Llei d'alcohol dins la Llei d'addicions per fer-la després, i vostè sempre ens ha defensat i ha dit que hem de preparar primer la societat, hem d'estudiar molt bé perquè no surti ningú lesionat, i això demostra que és així exactament, perquè quan no es fa, fins i tot amb el tabac, passa el que ha passat a l'Estat espanyol. Per tant aquí jo sé perfectament que vostè no s'oblida de la Llei d'alcohol, sé que hi està fent feina, sé que els seus col·laboradors i, per descomptat, les unitats de desintoxicació d'alcohol del Joan March i d'altres funcionen a ple rendiment. Per tant no és cert que això no es faci; es continua fent però es fa la mateixa preparació que s'ha fet per a la del tabac, perquè la prova evident és que ha donat bon resultat.

Per tant nosaltres creim que sí que hem entès el seu missatge i, a més, n'estam orgullosos. Supòs que els altres l'han entès però no poden estar orgullosos perquè si no, ja ho he dit altres vegades, acabarien tots votant el Partit Popular i llavors ja pareixeria que hi ha hagut *pucherazo*. Però la realitat objectiva és que amb aquesta llei en concret nosaltres li donar l'enhorabona i naturalment el nostre suport.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per a contrarèplica, per a rèplica, perdó, té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, jo vull donar les gràcies al Sr. Munar, perquè la veritat és que si arrib a saber que el tema del tabaquisme i de la llei contra el tabac interessa tan poc a tots els grups polítics excepte al Partit Popular, al Grup Parlamentari Popular, potser ho haguéssim pogut ventilar amb

una reunió privada. Però la veritat és que jo he quedat molt decebuda.

Per què vaig demanar aquesta compareixença? Idò senzillament perquè crec que el tabaquisme és un problema important, és una drogodependència important, s'ha generat certa confusió social i fins i tot aquí hi ha un partit amb representació parlamentària que va posar una denúncia davant la conselleria, el Partit Socialista, precisament derivada de l'aplicació de la normativa referent al tabac. Jo vaig considerar que era un tema prou important per venir a donar no explicacions, sinó a informar de les actuacions que es duen a terme en relació amb el tabac davant aquest parlament i per això vaig demanar aquesta compareixença.

En qualsevol cas jo sí crec que és important i oportuna aquesta compareixença perquè, a més, de les intervencions dels distints representants polítics, he quedat una mica escarrufada. Veig que no s'ha entès res. Potser haurem de millorar la comunicació; hem fet molta comunicació activa, però es veu que l'impacte de la llei estatal ha creat més confusió i fins i tot als mateixos portaveus sanitaris no els ha quedat clar.

Però en qualsevol cas jo continuaré estant a la seva disposició perquè, a més, Sr. Gascón, aquesta llei, en el que fa referència al tabac, es va aprovar per unanimitat. Ho vaig mirar expressament, perquè efectivament, efectivament, quan jo vaig arribar a la conselleria hi havia un esborrany -ho tornarem repetir perquè veig que els interessa, i ho he explicat altres vegades però ho tornaré a repetir-, hi havia un esborrany de llei de drogodependències diferent, certament, a allò que finalment s'ha aprovat per aquest parlament, a allò que va presentar el Govern del Partit Popular, on s'inclouia efectivament l'alcohol i on estaven contemplades mesures contra el tabac pràcticament iguals, de fet jo diria que idèntiques, a les que finalment s'han aprovades, i en aquest sentit jo sempre he reconegut la iniciativa d'aquest esborrany i que era probablement la prossecució d'una feina que s'havia començat la passada legislatura. I benvinguda sigui; és que precisament jo crec que en temes de salut no ens hem de barallar, no hem de discutir, i menys en temes del tabac. Estava feta, en aquest sentit estava feta, i jo vaig mirar expressament què varen votar els grups polítics en aquest punt, en aquests articles referents al tabac i varen votar tots a favor.

A posta jo estava convençuda que tots els grups polítics amb representació parlamentària, tots els portaveus defensaríem a l'una el que havíem de fer. Clar, jo tampoc no entenc molt bé que si a sobre això és així, a sobre això ja estava fet, com deia també el Sr. Ramon, idò que tenguem aquesta dispersió. És que no ho entenc molt bé.

És a dir, ara em diuen que..., és que fins i tot m'arriben a dir que les separacions que estan previstes a la llei balear són una porqueria i que no serveixen per a res. Vostès han votat a favor en aquest parlament d'aquestes separacions; haguessin pogut presentar una esmena que digués que aquestes separacions eren insuficients i que en lloc de separar físicament hi hagués compartiments estancs, com ha fet la llei estatal. No ho varen fer, varen votar a favor. De fet és una redacció que vostès mateixos varen deixar feta. Per tant no entenc molt bé per què

ara s'ha de criticar que les separacions físiques no serveixen per a res.

Sr. Gascón, m'ha preocupat una cosa. Jo li diré que un establiment de restauració de 100 metres quadrats o de més de 100 metres quadrats, que vostè diu que segons la llei estatal ha de tenir un compartiment estanc de separació, aquí també, aquí també, perquè jo he dit que aplicaria la llei estatal perquè és legislació bàsica. Per tant, un local que aquí tenguí 100 metres quadrats o més de 100 metres quadrats ha de fer el compartiment estanc, no ens basta la separació física, perquè així ho diu la legislació estatal bàsica, de la qual hem acceptat la seva aplicació. El que deim en aquest sentit, cosa que vostè ha dit que efectivament hi estava d'acord, és que s'ha d'ampliar el termini d'adaptació, i en això és en el que no estam d'acord i continuarem lluitant perquè no basten 8 mesos; com a mínim són necessaris 24 mesos o alguna cosa més de 8 mesos perquè crea molts de problemes, i si no demani-ho vostè a un llogater que té llogat el local que ha de fer les obres d'adaptació, i el titular no li dóna el permís; aquest negoci s'enfonsa per l'aplicació de la llei estatal, que s'ha oblidat de contemplar aquesta circumstància, que probablement no té res a veure amb salut, efectivament, però que és una circumstància important i que s'ha de tenir en compte.

Un local de menys de 100 metres quadrats, senyors portaveus, segons la llei estatal és cent per cent fumador, si opta per ser fumador. Segons la llei..., jo li ho explicaré, Sr. Gascón: un local de menys de 100 metres quadrats que vulgui ser no fumador segons la llei estatal és no fumador segons la llei balear. O vostè pensa que nosaltres aquí deim que a tots s'ha de fumar i no fumar? No, aquí deim que no es pot fumar; advocam -i vostès varen donar suport a aquesta llei, a mi el que em sorprèn és el poc coneixement que tenen vostès de la llei que vostès mateixos varen aprovar i votar a favor en aquest punt- que un local que triï ser no fumador segons la llei estatal, també ho fa segons la llei balear, no hi ha cap conflicte. L'única diferència és que un local amb menys de 100 metres quadrats, de restauració, que segons la llei estatal pot triar si vol ser fumador i tria ser fumador, aquí li deim: "Molt bé, però no pot ser cent per cent fumador, sempre ha de tenir un espai per a no fumadors, sempre", i som l'única comunitat de tota Espanya on els bars i els restaurants sempre tenen un espai per a no fumadors. Si són més grans de 100 metres quadrats s'han de compartimentar, i si són menys no s'ha de compartimentar però s'ha de diferenciar l'espai.

La situació que vostè diu d'aquell local de menys de 100 metres quadrats en què la diferenciació no és efectiva perquè tanmateix es mesclen els fums no és legal, no està emparada per la llei balear, perquè també si la tornen llegir veuran que sempre prima el dret del no fumador, i la diferenciació exigeix que garanteixi el dret del no fumador.

Per tant més protectora és la llei balear, sense cap dubte, però és que a més no ho dic jo, ho diuen els serveis jurídics d'aquest govern, que em sorprèn que vostès diguin que pot estar manipulats però, bé, en qualsevol cas hi ha un informe jurídic que així ho posa, i ho diu algun representant polític, ho ha insinuat en aquest cambra, i també ho diuen experts en dret administratiu d'aquesta comunitat autònoma. Vull dir que no és una cosa que s'hagi inventat aquesta consellera i, en qualsevol

cas, com a consellera de Salut defensaré sempre la normativa que dóna més garanties que és aquesta.

Jo no estic d'acord en molts de punts que estableix la llei estatal, perquè vostès em diuen, un altre punt que em comenten, que jo cerc una bel·ligerància amb el Ministeri de Sanitat. Res més enfora de la realitat: estic fent vertaders esforços per no tenir aquesta guerra amb el Ministeri de Sanitat, perquè si vostès em diuen que és més operatiu tenir una sala...

Gràcies, Sr. President, perquè veig que efectivament no els interessa massa aquest tema però, bé, com que sí que hi ha diputats que m'estan escoltant continuaré la meva intervenció.

En els centres de feina la llei balear establia la possibilitat de tenir un espai per a fumadors dins els llocs de feina, dins les empreses. La llei bàsica estatal l'elimina i ara els fumadors han de sortir al carrer. Si a mi em demanen vostès personalment quina és la meua opinió, jo crec que no és la via més adequada, pens que era millor poder contemplar una sala de fumadors a les empreses. Però és igual, la llei bàsica estatal diu que s'han d'eliminar aquestes sales; molt bé, idò des de la conselleria demanarem que s'eliminin; per què?, perquè acceptam la legislació bàsica, no volem confrontament amb el Ministeri de Sanitat, no el cercam en cap moment. Fins i tot feim esforços, perquè els puc assegurar que estan provocant des del Ministeri de Sanitat, que fins i tot ens diuen que la nostra llei s'ha d'ajustar a la llei estatal i hem de modificar tota la normativa balear, qual lògicament jo no els he dit com han de desenvolupar les seves competències i entenc que l'Estat no ha de dir a la comunitat autònoma com ha de desenvolupar les seves competències.

Però no cercar confrontament. Farem tot el contrari i per això mateix, Sr. Gascón, no hem posat el recurs d'inconstitucionalitat, perquè només faltaria als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma que, a sobre de tot el que ha passat i de totes les informacions que han rebut, tenguessin un recurs d'inconstitucionalitat. Hem advocat per la línia més pacífica, que cercàs menys confrontació amb el Ministeri de Sanitat, però defensant allò nostre, com no pot ser d'una altra manera, i defensant la salut dels nostres ciutadans, i per això aquí sempre, en els locals de restauració, hi haurà una zona per a no fumadors.

Vostès em diuen també que som la defensora dels empresaris. Idò miri, què volen que els digui? Aquí som un govern, un; jo entenc que vostès no ho puguin entendre perquè potser eren tres, quatre, cinc governs diferents. Nosaltres som un govern, i en aquest sentit hem de ser coherents tots els membres d'aquest govern. Vostès em diuen que som defensora dels empresaris perquè defens que les coses es poden fer d'una altra manera per no perjudicar l'activitat econòmica de la nostra comunitat autònoma. És que estic convençuda que això no és incompatible amb la salut pública. I a més això mateix, aquesta mateixa argumentació l'ha emprada el Ministeri de Sanitat; quan?, idò per exemple, clar, vostès no sabem, perquè s'ha fet amb nocturnitat, que aquesta llei ja ha estat modificada pel Govern estatal, s'ha fet un decret llei que ha modificat un punt: que els quioscos que estan a la via pública poden vendre tabac, quan no podien segons la llei que va aprovar el Congrés per unanimitat; molt bé, es va modificar, saben quina

fonamentació dóna el Govern central per fer aquesta modificació puntual?, idè simplement *no causar un perjudici econòmic a un sector cuyos ingresos por la venta de tabaco han sido tradicionalmente importantes.*

Vostès han llegit les preguntes i respostes del Ministeri de Sanitat quant al que fa referència a la llei estatal? Una pregunta, la més freqüent: “¿Por qué en los locales de restauración de menos de 100 metros cuadrados se permite fumar o no fumar y en cambio en los establecimientos de 100 o de más dicha opción no es posible y siempre tiene que haber una zona para no fumadores compartimentada?”; idè la contestació del ministeri: “Con esta medida se ha querido minimizar el impacto económico que supone esta nueva legislación sobre los establecimientos de hostelería y restauración pequeños, ya que generalmente se consideran más sensibles económicamente al cambio de hábitos”. Lògicament, perquè no podem fer una cosa amb una mà i una altra amb l'altra, sinó que hem de tenir una coherència. Igual que aquesta consellera manté que les coses s'han de fer bé i sense contradir-se amb la salut pública es poden defensar els interessos econòmics, idè el Ministeri de Sanitat també ho diu, perquè és lògic i és la línia en què anam.

Per tant defens els empresaris. Idè a mi no m'ofèn que vostès m'ho diguin. Jo crec que per a mi és un motiu de satisfacció poder haver aplicat aquesta llei i continuar fins i tot amb la col·laboració del sector empresarial, perquè si no és impossible aplicar una legislació d'aquestes característiques, i a més ja veuran vostès quan arribi el mes d'agost si al final el Ministeri de Sanitat no atén les peticions del sector i d'aquesta conselleria per ampliar el termini d'adaptació dels locals. Quan arribi el mes d'agost vostès veuran quines dificultats hi haurà per aplicar una normativa que no ha estat feta des del consens com els he dit anteriorment.

En definitiva... Altres coses que se m'han plantejat. Sra. Mascaró, la compareixença és per al tabac; ho diu molt clarament, ho he comprovat per si ens havíem equivocat, era referent al tabac perquè trobava que era una qüestió que havia suscitat interès, o almanco jo m'ho pensava, i l'he volguda fer, però en qualsevol cas no em digui que només feim cosa de tabac perquè qui m'acompanya, a més, tant el director general de Salut Pública com la cap de departament com el coordinador de drogues, li puc assegurar que és un dels departaments que més feina fa, però li puc... Bé, a part que a nivell assistencial, Sra. Mascaró, 30 de 40 centres de salut estan fent teràpia de grup; hi ha unitats de deshabitació tant a Son Dureta com a Eivissa i com a Menorca. Als CAD, els centres d'atenció a drogodependents, s'han millorat moltíssim les seves condicions, s'està fent un CAD jove, s'han fet col·laboracions amb l'ajuntament, s'han fet guies, s'ha posat en marxa el servei Crida que només és per al tabac, s'han fet acords amb la Fundació Alcohol i Societat també per treballar sobre l'alcohol... És a dir, s'estan fent moltíssimes coses i per descomptat no estam aturats ni només ens centram en el tema del tabac, sinó tot el contrari.

L'alcohol és un tema que també el tenen. Vostès varen presentar el projecte de llei i han de reconèixer -perquè m'ho fan amb la boca petita i no ho fan amb la boca grossa ni públicament- que varen presentar la llei en un moment que

sabien cert que no s'aprovaria, perquè fins i tot hi havia un membre del govern que no estava d'acord amb el fet d'incloure l'alcohol dins aquell projecte de llei que finalment no va donar temps d'aprovar. L'alcohol té una normativa específica, té una problemàtica específica que estam afrontant en aquest moment, i és el que estam fent. Ara, no estam aturats. Que no facem la normativa o que estiguem consensuant la normativa fins i tot amb el Ministeri de Sanitat no vol dir que estiguem aturats, perquè estam fent moltes guies, moltes actuacions per informar sobretot els joves dels perjudicis que té l'alcohol.

I, Sr. Ramon, quant als fulletons que vostè em diu jo pos en dubte que s'hagin repartit als centres d'educació. Vostè ho diu; jo sincerament, Sr. Ramon, demostrí-m'ho perquè no ho crec. Ara, és normal que altres departaments del Govern facin guies com les que vostè ha mostrat. Sincerament jo no veig que hi hagi cap tipus de contradicció; precisament una de les qüestions que no ens permet en aquest moment arribar a un punt de consens en el tema de l'alcohol és que no podem, des d'un govern coherent, únic, com tenim en aquests moments, per una banda fer promoció dels producte típics o autòctons de les nostres illes com per exemple el palo Túnel o els vins, sense anar més enfora, de denominació d'origen, i per una altra prohibir tot tipus de promoció de l'alcohol, i és on estam cercant la possibilitat de trobar el punt de coherència, a més d'altres molts temes.

Però, en definitiva, els dic això perquè no volia deixar de contestar. Jo crec que, sincerament, era important aquesta compareixença, creia que era molt important donar explicacions damunt una circumstància que ha generat confusió damunt una normativa que havia estat aprovada per aquest Parlament, i això ha motivat la meua petició de compareixença; no és que hagi vengut a elogiar-me, he vengut a explicar-los que he defensat la llei que havíem aprovat tots. No m'he atribuït cap tipus d'èxit personal en l'aplicació d'aquesta normativa contra el tabac a la nostra comunitat autònoma, ni tan sols al Govern, he dit que entre tots, entre tots, hem aconseguit, fins i tot tots i cadascun dels ciutadans de les Illes Balears posar en marxa una normativa i donar exemple a la resta d'Espanya que es pot fer i que hem estat exemple de convivència de fumadors i de no fumadors.

Simplement he fet això i he dit el que no me pareixia bé de la llei estatal, perquè al dia d'avui encara hi ha conflictes, i si jo no els ho explic resultarà que després no els ho hauré explicat; i el problema és que els conflictes que puguin venir a sobre seran originats pel Govern. Jo simplement els dic que hi ha aquesta situació, que hi ha aquesta sèrie de dubtes d'interpretació de la normativa estatal que encara no se'ns han aclarit i que, per tant, hem de continuar fent feina. Pensava que els interessava, però en qualsevol cas, bé, veig que no els interessa tant i vull donar les gràcies al Grup Popular perquè crec que ha estat l'únic que s'ha adonat que aquí parlam de salut, efectivament, i que parlam d'un tema prou important que justifica perfectament la compareixença del Govern.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Conseller. Els portaveus m'han demanat que hi hagi una alteració amb el torn d'intervencions. Supòs que hi estan tots d'acord. Intervé per tant el Sr. Gascón, per un temps de cinc minuts.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, President. Intervindré molt breument perquè tenim problemes amb els avions avui, que no hi ha bitllets per a més tard.

Bé, Sra. Consellera, que vostè digui que es va aprovar per unanimitat no vol dir que sigui veritat, vostè té el costum de dir les coses moltes, moltes vegades i es pensa, joestic segur que s'ho arriba a creure, encara que sigui mentida, però bé, no és així; no es va aprovar per unanimitat per dos motius: les lleis no s'aproven per unanimitat aquí perquè no s'aprova la llei sencera, al Congrés dels Diputats sí. Respecte del tabac, hi havia esmenes de tabac, s'ho torni a mirar, perquè vostè no s'ho ha mirat, vostè ho deixa anar així per mentida, vull dir, hi ha allò de la venda de màquines, la informació als menors a les màquines, tot això són esmenes que vostès no van acceptar i es van mantenir, què vol que li digui, és així. No es va aprovar per unanimitat, per molt que vostè ho torni dir, quan arribi a casa s'ho torni a mirar.

Bé, jo no dit en cap moment, com vostè ha insinuat, que aquesta llei sigui tan dolenta, i per què la vam aprovar i per què li vàrem donar suport? Jo al primer torn he dit que no és una llei dolenta genèricament, però l'altra és més bona, si l'altra és més bona l'han de millorar, és l'únic que li dic, no dic que aquesta no sigui útil, s'ha de millorar i s'ha de millorar amb aquesta nova. No l'haguessin aprovada, no, nosaltres la vam aprovar a trossos, però si es pot millorar s'ha de millorar.

A mi m'agradaria saber a quina pàgina exactament diu que és més restrictiva la llei seva que la llei estatal, a l'informe jurídic, perquè jo l'he llegit tres vegades, a quina pàgina diu que és més restrictiva? L'únic que diu que és més restrictiu, no, jo no sé on és, l'únic que diu que és més restrictiu, perquè no podré sentir la contesta m'ho he hagut de mirar, l'únic que diu que és més restrictiu és en això que diu que hi hagi zones en els de menys de 100 metres és més restrictiu, en els de menys de 100 metres en determinat cas, però en l'altre en el de més de 100 metres ja li diu a la pàgina 14 ben clar, li diu: "*aparte de formalmente, materialmente proteja la salud pública, aparte de formalmente, materialmente*".

Bé, amb nocturnitat, consellera, el Consell de Ministres és de dia i és divendres, i no vull dir res més perquè hauria d'entrar en contradiccions, no hi seré quan vostè respongui i no vull contestar aquesta pregunta que diu vostè, les respostes de les preguntes del ministeri, perquè hauria de parlar d'algunes preguntes que s'han fet al telèfon crida i se li contesta el que se li contesta sobre la llei estatal. Bé, jo crec que aquí defensam nosaltres, un grup determinat de persones en aquest moment, la salut pública, i una altra persona que, en aquest cas, és vostè, defensa uns altres interessos, a més de la salut pública, i per tant no els defensa com toca.

Res més, gràcies consellera, per la seva presència, i gràcies Sr. President pel canvi que ha fet.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gascón. En torn de contrarèplica, la Sra. Mascaró vol intervenir? Ah, perdó, el Sr. Ramon vol intervenir?

EL SR. RAMON I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President. Molt breument algunes de les coses que ha dit la Sra. Consellera, que ha començat dient que la lluita contra el tabac no interessa a cap grup excepte al Grup Parlamentari Popular, no casa molt bé això amb la unanimitat que ha repetit una i una altra vegada amb què es va aprovar la llei, però en tot cas ha fet insistència en això i la perspicàcia del Grup Parlamentari Popular, que també ha estat l'únic que ha comprès la intervenció.

Bé, jo crec que la lluita contra el tabac no interessa només al Grup Parlamentari Popular, però sí que crec que fora del Grup Parlamentari Popular a ningú d'aquí, a cap altre grup li interessa la confrontació que té vostè, que té el Govern del Partit Popular de la comunitat autònoma amb el Govern de l'Estat, això sí que no ens interessa. I en canvi s'ha fet la compareixença per explicar-nos aquestes qüestions.

Jo crec que ho hem entès, diu: no han entès res; jo crec que sí que hem entès les seves explicacions i hem entès l'objecte d'aquesta compareixença. Per cert, també diu que vostè es va trobar un esborrany, no, vostè es va trobar un projecte de llei que no l'ha millorat en res, l'ha empitjorat, però es va trobar un projecte de llei que després vostè mateixa es contradia, perquè diu que es va presentar tard en el Parlament perquè hi havia divisions, bé, si es va presentar al Parlament és que era un projecte de llei, no era un esborrany.

Miri, no pot ser que la llei autonòmica la defensi vostè perquè és més protectora dels no fumadors i perquè és més permissiva, crec que és una contradicció, tot i que, com que és diferent, té una mica de tot; però no pot dir: la defensam perquè és més protectora; també, perquè és més permissiva.

I evidentment, si vostè segueix criticant una i una altra vegada la llei estatal, aquí veig que hi ha una diferència amb el seu grup parlamentari estatal, que és el seu, però és vostè que té diferències, no són la resta de grups que votaren majoritàriament els articles de la llei autonòmica, majoritàriament, sense unanimitat, lògicament, perquè no hi ha aquesta possibilitat, com ja li han explicat, però bé, és vostè que té una contradicció amb el seu grup al Congrés.

I bé, una qüestió clara, la llei autonòmica té un avanç que se suposa que a totes les sales hi ha un espai per a no fumadors i per tant es redueixen les molèsties provocades pels fumadors, però no hi ha espai sense fum. A una sala que hi ha una part de la sala, sense cap divisió, que n'hi ha uns que fumen i uns que no fumen, sap vostè que no hi ha espai sense fum; és a dir, és un avanç, però no és el que propugna la llei estatal.

Bé, i una última cosa que li volia dir, miri, jo, llavors en privat, bé, o a un altre moment li dic el professor de quin

institut m'ho ha passat, no ho dic ara que consti en el *Diari de Sessions* perquè prou perseguit ja l'han tengut al d'aquest institut per altres qüestions, no li diré, ara sí faré una investigació, investigaré uns quants centres escolars, això m'ho va donar aquest dilluns un professor d'un institut escandalitzat, i jo no he fet més, ho he duit aquí, m'ho varen donar, ho he duit. No he fet més esbrinaments, ara bé, com que es posa en dubte i no sé què, ja li duré una informació sobre quants llocs es reparteixen paquets de còctels alcohòlics autòctons (...) als alumnes. Home, si això és la informació cap als joves ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

... efectivament se'ls dóna una informació de com fer aquests còctels.

Ja he acabat, Sr. President, moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

En torn de contrarèplica, té la paraula la Sra. Mascaró, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, el tema del tabaquisme interessa poc a l'oposició. A l'oposició li interessa que s'apliquin les lleis que hi ha vigents i li interessa que hi hagi programes de prevenció i li interessa que es garanteixi la cobertura sanitària i assistencial a tots i a cadascun dels que tenen problemes de drogoaddicció, el que no interessa gens, com deia el Sr. Ramon, són els seus problemes personals amb la ministra. I que ens torni a contar la confusió social a la qual vós hi heu contribuït, des del primer dia d'aparició de la llei estatal vós vàreu sortir criticant la llei estatal, mentre el vostre el partit a l'Estat l'aprovava. Per tant, no ens interessa això, perquè això no contribueix a millorar per a res ni la salut ni la convivència dels ciutadans d'aquestes illes.

Pel que fa a la llei autonòmica, referència al tabac, si es va aprovar per unanimitat o no es va aprovar per unanimitat; alguns articles es degueren aprovar per unanimitat i altres no, però estiguin aprovats per unanimitat o no tots i totes les hem d'acomplir. I a més, vós sou l'encarregada d'aplicar-los els articles que hi ha i tota una sèrie de programes, d'actuacions, de posar en marxa tota una sèrie de coses sou vós que ho heu de fer, i jo, com a oposició, tenc dret a reclamar-vos-ho.

Aquí diu, la compareixença si només volíeu que fos del tabac, haguéssiu posat exclusivament sobre el tabac, però no ho diu exclusivament sobre el tabac, diu sobre aquesta llei, sobre el tabac i la llei estatal. Per tant, a mi m'interessen també tota la resta de temes. Hi ha cobertura, ara suposem que només sigui per a tot el tabac, me pot garantir que en aquest moment qualsevol fumador que vulgui accedir a un programa té possibilitat d'accedir-hi i té la garantia que hi accedirà? La resposta és no. Això només en el tabac.

I després tota la resta de temes, no me parli de què ha millorat els CAD perquè encara estic esperant veure com.

I amb la boca petita dèieu vós, en referència al projecte de llei que vos havíeu trobat, dèieu vós que ho havíeu de dir amb la boca petita, a mi m'és igual si ho deis amb la petita o la grossa perquè es va presentar tard perquè no s'aprovàs; vós la vàreu presentar directament sense l'alcohol i està escrit a un llibret groc com el que ara vos passaven que abans que s'aprovàs en aquest Parlament hauríeu entrat una llei sobre l'alcohol, i no ho heu fet. Per tant, això també vos ho podem reclamar, no amb la boca petita sinó amb la boca grossa, molt elegantment, més enfadats o manco enfadats, però també vos ho podem reclamar.

Tot això ens interessa, però sí que és cert que no ens interessa que ens torni a dir que ha demanat quatre vegades una reunió amb la ministra i que la ministra no l'ha atesa per parlar dels problemes dels locals. Això ho hauria de fer una altra persona i si ho feis vós no ens ho torneu comptar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Mascaró. El Sr. Munar vol intervenir?

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. No feia comptes intervenir, però per una qüestió de rigor i de respecte a la cambra i en aquest cas també a la consellera, que crec que fa una feina d'un rigor absolutament inqüestionable, la llei se la sap de memòria, no perquè l'hagi parida i els pares sempre coneixen els seus fills, però és que en aquest cas, com que a més és misser, doncs mirin, he demanat el llibre de sessions, 52 vots a favor, cap en contra, cap abstenció, per la qual cosa es faculden els Serveis Jurídics, per amunt i per avall, aplaudiments. Això és per unanimitat.

Però, encara és més greu, els articles 21 i 22, que sincerament no les recordava de memòria i ella sí, però que estan escrits, que parlen escaridament de les limitacions de la venda i del consum i tal varen ser aprovats per unanimitat. Per tant, per favor, quan a una cambra es diuen coses tan serioses i es fan atacs concrets a una consellera, que té el bon gust de venir a fer una aportació constructiva, quan se li declama, lament que no siguin aquí els dos representants d'Esquerra Unida i els socialistes, però com que queda en el llibre de sessions, per favor, revisin el llibre de sessions, perquè en aquest cas, una vegada més, la consellera té raó i el nostre grup s'enorgulleix que sigui així.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Munar. En torn de contrarèplica ...

(Remor de veus)

Jo no he sentit que hi hagi cap ...

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

(Remor de veus)

Per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Especifiqui per què és la qüestió d'ordre.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Per demanar al Lletrat si en aquest Parlament, quan s'acaben les votacions d'un article, de tots els articles de la llei, es fa una aprovació tota global de la llei o quan s'aixeca la sessió només es refereix a la darrera votació dels darrers articles.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mascaró, jo entenc que vostè, aquesta qüestió no és una qüestió d'ordre que planteja, en tot cas és una qüestió d'interpretació del procediment parlamentari i en tot cas jo la dirigiria cap a la Junta de Portaveus perquè faci la consulta pertinent.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, té la paraula per contrarèplica.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Sí, gràcies, Sr. President, seré molt breu, a més per respectar que sé que hi ha determinats diputats que se n'han d'anar i no m'agradaria que perdessin l'avió per aprofundir sobre una qüestió que ja hi hem aprofundit i a més atès que no m'escolten molts dels diputats que m'han interpellat.

Perquè, Sra. Mascaró, si la qüestió principal que surt d'aquesta compareixença i d'aquest debat és si una llei es vota en conjunt o no, la veritat és que estic contenta, perquè vol dir que ho estam fent molt bé des del Govern i des de la Conselleria de Salut, francament. Jo no he dit en cap moment, vostès, clar, es deuen aferrar al que poden, perquè no entenc res, jo no he dit que la llei fos aprovada per unanimitat, he dit que la llei, en els apartats corresponents al tabac, varen ser aprovats per unanimitat, l'article 21 i l'article 22 i un parell més varen ser aprovats per unanimitat, això és el que jo he dit i res més. No he dit que de la votació global sortís unanimitat, però bé, en qualsevol cas això me dona satisfacció.

Una altra cosa, Sra. Mascaró, que vostè me digui això de l'alcohol me fa riure, perquè precisament el que jo tenc a l'expedient de l'avantprojecte de llei que va presentar el pacte de progrés al Parlament, que no es va aprovar perquè ja feien comptes que no donava temps i no s'aprovaria, són les al·legacions del Sr. Mateu Morro, on diu que no està d'acord a ficar l'alcohol a la llei de drogues.

Expressament, no està d'acord que sigui una droga i per tant no s'ha d'incloure a la llei de drogodependències. Vostès varen pactar a quin moment la podien presentar en el Parlament perquè no s'arribàs a aprovar i que decaigués amb la legislatura. No m'ha de contar històries, Sra. Mascaró, jo entenc que els altres ho puguin dir, però vostè no, Sra. Mascaró, i me sap greu perquè li puc enviar les al·legacions, si no les hi he enviat ja, perquè ho hem discutit mil vegades.

Però és igual, no s'esgotin amb aquesta consellera, els ho dic de ver, no s'esgotin, aquesta consellera mai no cercarà l'enfrontament amb el Ministeri de Sanitat i menys en aquesta qüestió. Aquesta consellera defensarà els interessos de Balears, encara que el Partit Popular a Madrid hagi votat, per unanimitat, la llei estatal del tabaquisme, perquè a Balears hi ha unes circumstàncies específiques i per tant les hem de defensar i les hi hem de donar suport. El que han de fer és intercedir i donar suport perquè no hi hagi conflictes, els que hi haurà en el mes d'agost si no s'amplia el termini d'adaptació; el que tendrem divendres, amb la manifestació, perquè no s'han ampliat els canals de venda i de distribució de tabac, i això és el que entre tots hauríem de fer pinya, hauríem de col·laborar per defensar els interessos de les Illes Balears, els interessos de cadascun dels seus ciutadans i també dels seus empresaris, perquè és important l'activitat econòmica a la nostra comunitat.

És ver que no és una cosa específica meva, però si jo m'assec amb els empresaris per aplicar una normativa de tabac que és per beneficiar la salut dels ciutadans, i a més jo estic convençuda que si el dia després que passi aquest termini no s'ha donat aquesta ampliació i hi ha problemes d'adaptació ho aconseguirem tot menys guanyar en salut, aconseguirem conflicte, crispació, però no guanyarem en salut. Jo podré posar moltíssimes sancions, els meus serveis de sancions aniran plens de feina, tal vegada treuré molts doblers d'aquestes sancions, però el que no treuré serà salut, perquè els locals no estaran adaptats, perquè és impossible que estiguin adaptats. I per això la consellera de Salut està fent feina en aquesta línia.

Per tant, jo he duit una línia molt coherent, igual que he dit que s'havia aprovat per unanimitat, jo procur preparar-me les compareixences, procur preparar-me les coses i és ver que me conec molt bé les dues lleis contra el tabaquisme, perquè les he d'aplicar i és la meva responsabilitat. Per tant, jo el que dic és que tots els grups han d'estar d'acord, han de fer pinya i hem de demanar que aquells casos on es generarà crispació i conflicte i no donaran salut, sinó conflicte i sanció, hem d'intentar que no es faci.

I res més, lluita contra el tabac, és important? Sí. És necessària la col·laboració i el consens? Sí. És millor que sempre hi hagi una zona de no fumadors? Per suposat que sí. És necessari ampliar el termini d'adaptació dels locals? Sí. És necessari ampliar el canal de distribució del tabac? Sí. I cap aquí hem d'anar i per això he vingut avui aquí i els he explicat els conflictes que hi havia amb la llei estatal, no per dir que una llei era molt bona i l'altra molt dolenta o que la consellera és molt bona i la ministra molt dolenta, ni molt manco, a mi no m'hi trobarà en aquesta batalla. Tot i que el Partit Socialista, i me sap greu que no hi sigui el Sr. Gascón, se n'hagi anat,

perquè ara diu una cosa, però el Partit Socialista va posar una denúncia a aquesta conselleria, al servei crida, per dir que protegíem més la salut per demanar un espai de no fumadors en els locals de menys de 100 metres.

I jo crec que això no és l'actitud que ha de tenir l'oposició o no és una actitud responsable, i és l'únic que he dit, però m'he moderat moltíssim. Perquè repetesc, i sempre els ho he dit, crec que hem d'anar tots de la mà. Però en qualsevol cas, crec que era important establir aquests aclariments i, com els dic, per evitar que perdin els avions, conclouré la meua intervenció i que, en qualsevol cas, estic a la seva disposició per qualsevol altre motiu. I moltes gràcies, Sr. Munar, per aclarir aquest punt d'aprovació per unanimitat d'aquests dos articles, perquè s'havia qüestionat i tot la responsabilitat meua com a consellera anunciant aquesta qüestió en aquest Parlament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Només queda agrair la presència de la consellera i dels alts càrrecs que l'acompanyen.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS